

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 91.357 van 5 december 2000
in de zaak A. 90.724/VII-20.906.**

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat S. VAN ROSSEM,
kantoor houdende te ANTWERPEN (BERCHEM),
Bindstraat 6

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Mongoolse nationaliteit, op 4 april 2000 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 februari 2000 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 22 april 1999 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gelet op de beschikking van 19 april 2000 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 22 september 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 13 oktober 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat S. VAN ROSSEM die verschijnt voor de verzoekende partij, van Adjunct-adviseur Fr. DE NEVE, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1.

Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoekster, van Mongoolse nationaliteit, komt op 23 maart 1999 in België aan en verklaart zich op dezelfde dag vluchteling.

1.2. Op 22 april 1999 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van verblijf.

1.3. De beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 februari 2000 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 22 april 1999 tot weigering van verblijf, luidt als volgt :

"(...)

Betrokkene werd verhoord op 22 november 1999 op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk, die de Mongoolse taal machtig is, en in aanwezigheid van haar advocaat, Mr. De Gendt.

Betrokkene, die beweert de Mongoolse nationaliteit te bezitten, zou afkomstig zijn van de hoofdstad Ulan Bator. Betrokkene zou als boekhoudster werkzaam zijn geweest op het gemeentehuis van Ulan Bator. Zij zou gezien hebben dat de burgemeester, Narantsatsralt, publieke fondsen voor eigen doeleinden zou hebben aangewend. Op 30 oktober 1998 zou betrokkene, samen met journalist Tuvdengiin Chimiddorj, een ondertekende brief naar alle parlementsleden hebben verstuurd waarin zij de corruptie van de burgemeester aanklaagden (klagen). Op 16 november 1998 zou Narantsatsralt echter tot eerste minister van Mongolië zijn benoemd. Ingevolge een herstructurering zou betrokkene vervolgens op 25 november 1998 zijn ontslagen. Op 1 december 1998 zou betrokkene een oproepingsbrief van de politie hebben ontvangen, maar zou ze zich niet zijn gaan aanbieden omdat ze geen advocaat zou hebben kunnen vinden. Op 2 december 1998 zou een onbekende vriend van Narantsatsralt haar telefonisch hebben bedreigd. Als ze niet zou toegeven dat haar bewijsmateriaal vals was, zou ze de rest van haar leven in de gevangenis doorbrengen. Op 6 december 1998 zou betrokkene door de politie thuis zijn opgepakt en na 72 uur voorarrest zijn vrijgelaten. Op 10 december 1998, na nogmaals telefonisch te zijn bedreigd, zou betrokkene samen met haar man en twee kinderen zijn ondergedoken bij een oom te Uvs Aimag. Van vrienden zou betrokkene hebben vernomen dat er een opsporingsbericht van haar zou zijn opgehangen aan het politiekantoor, vanwege valse verklaringen over Narantsatsralt. De journalist, met wie ze de bewuste brief had opgesteld, zou in de gevangenis zijn opgesloten. Na meer dan drie maanden te zijn ondergedoken, zou betrokkene met haar eigen paspoort op 20 maart 1999 Ulan Bator per vliegtuig hebben verlaten en in Moskou zijn toegekomen. Vervolgens zou ze per bus naar

België zijn gereisd, alwaar ze op 23 maart 1999 asiel heeft aangevraagd.

Er dient vastgesteld te worden dat betrokkene relaas niet wars van tegenstrijdigheden is waardoor afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van haar vluchtverhaal. Zo verklaarde betrokkene op het interview van de Dienst Vreemdelingenzaken dat ze na 72 uur te zijn opgesloten, zich nog een aantal keren bij de politie moest aanbieden om uitleg te geven over de zaken die ze geschreven gehad. Op het interview in dringend beroep beweerde betrokkene echter na de 72 uur opsluiting nooit terug naar de politie te zijn geweest en ook nooit te zijn ondervraagd.

Betrokkene beweerde in dringend beroep zonder problemen haar land te hebben verlaten en dit met haar eigen paspoort. Dit is zeer bevreemdend gezien ze verklaarde dat er opsporingsberichten van haar zouden uithangen in alle politiekantoren van Ulan Bator. Bovendien verklaarde betrokkene tijdens het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken de grens te hebben overschreden met een vals paspoort.

Ook verklaarde betrokkene op de Dienst Vreemdelingenzaken dat haar kinderen te Uvs Aimag om een onbekende reden hun school moesten verlaten, alhoewel ze vermoedde dat het omwille van haar probleem was. Dit is een heel andere uitleg dan hetgeen ze verklaarde in dringend beroep. Namelijk dat ze haar kinderen te Uvs Aimag niet naar school durfde laten gaan, omdat ze schrik had dat ze zouden worden gekidnapt.

Tenslotte is betrokkene niet in het bezit van enig reis- of identiteitsdocument, waardoor haar reisweg noch identiteit kunnen worden gecontroleerd.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene bedrieglijk is. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door haar het verblijf op het grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal ontwaart geen ernstige en aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene. Bijgevolg bevestigt de Commissaris-generaal de verblijfsweigering besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 22 april 1999.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren.

(...).".

2.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1.1. Overwegende dat verzoekster een eerste en een tweede middel aanvoert die luiden als volgt :

"3.1. Schending van het zorgvuldigheid- en redelijkheidsprincipe.

De tegenstrijdigheden die aangehaald worden om haar af te wijzen zijn onbestaande en zijn vergezocht om over te gaan tot een afwijzende beslissing.

Een eerste tegenstrijdigheid bestaat erin dat verzoekster op het commissariaat-generaal haar volledig verhaal doet en probeert haar redenen zo duidelijk en gedetailleerd weer te geven, dat haar dan verweten wordt dat zij tijdens het interview op de Dienst vreemdelingenzaken zou gezegd hebben dat zij zich nog een aantal maal moest aanbieden bij de politie om verdere uitleg te geven.

Dat dit ook zo is (en) dat dit er haar toe bewogen heeft om onder te duiken.

Dat zij echter nooit beweerd heeft dat zij ook werkelijk zich nog heeft aangeboden.

Dat het hier niet gaat om tegenstrijdigheden maar wel degelijk om het vervolledigen van haar verhaal waarmee zij zich op geen enkel moment tegensprekt alleen geeft zij heel wat verduidelijking.

Zij heeft op het Commissariaat-Generaal net hetzelfde verklaard alleen er aan toegevoegd dat zij dit risico niet durfde te lopen en dat men haar dan ook begon op te bellen.

Een tweede voorbeeld van de tegenstrijdigheid die vermeld wordt is het feit van het paspoort, zij heeft Mongolië verlaten met haar eigen paspoort en mits te betalen, nadien is zij vanuit Moskou met een vals paspoort verder gereisd.

Het blijkt ook zeer duidelijk dat dit twee totaal verschillende gegevens betreft die door het Commissariaat-generaal door mekaar zijn gehaald en als zogenaamde tegenstrijdigheid worden bestempeld.

Dat een laatste element waarop verzoekster zou zijn geweigerd, het feit is dat haar kinderen de school moesten verlaten, dat zij meende dat haar problemen (daar) aan de basis van lagen.

Dat zij daarom ook niet anders durfde dan de kinderen inderdaad thuishouden uit angst voor de mogelijke gevolgen indien zij dit niet zou doen.

Dat men immers de kinderen zou durven ontvoeren om haar verder onder druk te zetten.

Dat ook hier geen sprake is van enige tegenstrijdigheid.

Dat zij ondertussen probeert haar kinderen en haar man ook te laten overkomen.

Dat deze immers nog steeds in angst leven en ondergedoken.

Dat deze ook nog bijkomende elementen zullen kunnen aanbrengen om haar redenen te ondersteunen.

Dat zij immers nu beter op de hoogte is van de asielwetgeving en de behandeling van dergelijke dossiers en het belang dat men hecht aan stukken ter staving van haar aanvraag.

Dat zij haar man hierover heeft ingelicht en dat hij zeker zal trachten de nodige bewijsstukken mee te brengen.

Dat het echter niet eenvoudig is om het land te ontvluchten en dat zij constant ondergedoken leven en in gevaar zijn.

Zij vraagt dan ook met aandrang (vraagt) de huidige beslissing te willen vernietigen.

3.2. Gebrekkige motivering

Dat de aangehaalde tegenstrijdigheden om tot afwijzing over te gaan er geen zijn en dat er geen enkele reden is om over te gaan tot het nemen van een negatieve beslissing, dat minstens kan verwacht worden dat men verder onderzoek beveelt en verzoekster de kans geeft haar bewijzen te verzamelen en toe te laten komen.

Dat het zeker niet opgaat de huidige aanvraag als bedrieglijk te bestempelen.

Op welke grond dan wel?

Ook in geval van bedrieglijke aanvraag tot erkenning als vluchteling, kan de minister of de gevolmachtigde besluiten tot onontvankelijkheid.

Dit zal het geval zijn indien de vreemdeling bedrog pleegt, verklaringen aflegt die manifest tegenstrijdig zijn met gekende feiten of gebruik maakt van een valse identiteit of nationaliteit.

Ten eerste gaat men hier niet over tot het besluiten van onontvankelijkheid.

Ten tweede heeft verzoekster er op geen enkel moment verklaringen afgelegd die manifest tegenstrijdig zijn met gekende feiten.

Dat ook geen documenten werden neergelegd die als vals of bedrog worden bestempeld.

Dat men alleen vaststelt dat er geen documenten ter staving worden voorgelegd.

Dat in de motivering van huidige beslissing nergens wordt gemeld waarom men tot bedrieglijkheid van de aanvraag op zich besluit,

Dat de motivering dan ook heel wat gebreken vertoont en zeker niet de beslissing draagt zoals vereist.";

2.2.1. Overwegende dat de Commissaris-generaal tot de conclusie komt dat verzoeksters aanvraag bedrieglijk is, nadat hij drie tegenstrijdigheden heeft vastgesteld; dat, wat de eerste tegenstrijdigheid betreft, uit het administratief dossier niet blijkt dat verzoekster tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot haar arrestatie en het feit dat zij nadien niet is teruggekeerd naar de politie; dat dit gegeven op het eerste gezicht een belangrijk element uitmaakt van haar vluchtrelaas; dat, wat de tweede tegenstrijdigheid betreft, uit de stukken van het administratief dossier niet duidelijk blijkt of verzoekster tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd in verband met de wijze waarop ze haar land van herkomst heeft verlaten; dat, wat de derde tegenstrijdigheid betreft, niet valt in te zien in welke mate een mogelijke tegenstrijdige verklaring aangaande het schoollopen van verzoeksters kinderen een relevant element uitmaakt in haar vluchtrelaas; dat, gelet op de foutieve feitenvinding bij de eerste door de Commissaris-generaal vastgestelde tegenstrijdigheid en gezien het feit dat dit gegeven, op het eerste gezicht, de kern van verzoeksters vluchtrelaas uitmaakt, de bestreden beslissing, gebrekkig is gemotiveerd; dat de middelen in die mate ernstig zijn;

3.

Overwegende dat verzoekster met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel aanvoert wat volgt :

"Dat verzoekster niet terug kan omwille van de problemen die zij op het Commissariaat-Generaal heeft aangehaald.

Dat haar man en kinderen ondergedoken moeten leven en ook het land trachten te ontvluchten.

Dat het voor haar van levensbelang is dat zij in België kan verblijven tot haar man en kinderen de kans zien om het land te ontvluchten en eveneens naar België te komen aangezien deze ook zullen kunnen trachten enkele bewijzen mee te brengen die haar verdere aanvraag tot asiel zullen kunnen aantonen.

Dat zij in afwachting hiervan nergens anders terecht kan.

Zij is niet in het bezit van enig verblijfsdocument voor een ander, derde land en zij wil uiteraard samen met haar raadsman de huidige procedure volgen

Zij is dus alleen hier in veiligheid en probeert op deze wijze ook haar familie in veiligheid te brengen.

Zij doet ondertussen het nodige om zich hier aan te passen, volgt Nederlandse lessen en doet de vereiste stappen om zich te integreren.";

dat verzoekster op overtuigende wijze doet gelden dat zij op dit ogenblik niet naar haar land van herkomst kan terugkeren omwille van de problemen die ze er heeft gekend; dat de uiteenzetting van het nadeel de nodige overtuigingskracht bezit;

4. Overwegende dat voldaan is aan de twee door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State cumulatief opgelegde voorwaarden; dat bijgevolg aan de wettelijke voorwaarden voor een schorsing van de tenuitvoerlegging is voldaan,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 februari 2000 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 22 april 1999

tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijf december tweeduizend, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. MOONS.